

கனவை நனவாக்குவோம்!

(உற்சாகத் தொடர்)

ம. திருவள்ளுவர்

நந்தவனம் வாசகர்களுக்கு என் இதயங்கனிந்த புத்தாண்டு மற்றும் பொங்கல் வாழ்த்துக்கள். வந்திருக்கும் புத்தாண்டு உலகு வாழ் தமிழர் அனைவருக்கும் புதிய பார்வையையும், புதிய வார்த்தையையும், புதிய வாழ்க்கையையும் உடமையாக்கட்டும். வரவிருக்கும் பொங்கல், வளமும் நலமும் வழங்கிச் சிறப்பிக்கட்டும்!

ஒரு காலத்தில், எதார்த்தத்தை உணராத பிள்ளைகளை அல்லது குடும்பப் பொறுப்பை உணராதிருக்கும் பிள்ளைகளைப் பார்த்து அவர்களின் உறவினர்கள் கூறுவார்கள்... “நீ நிஜத்தை எப்போது உணரப் போகிறாய்? இப்படி கனவுலகத்திலேயே சஞ்சரிக்கிறாயே...?” என்று ... அந்தப் பிள்ளைகள் ஏதோ தரையில் கால் பரவாமல் திரிவதாக அனைவரும் கரித்துக் கொட்டுவார்கள். கற்பனையிலேயே வாழ்க்கை நடத்துவதாக அனைவரும் ஏகவார்கள். குடும்பநிலை தெரியாத பிள்ளைகள் என்று வசைபாடுவார்கள் இத்தனை வயதாகியும் இன்னும் பொறுப்பு வரவில்லையே என்று அங்கலாய்ப்பார்கள். இதெல்லாம் அந்தக்காலம்.

இன்று நிலை தலைகீழாய் மாறிவிட்டது. எப்படி என்கிறீர்களா? முன்னேற்றம் குறித்துப் பேசுவோரும் எழுதுவோரும் மட்டுமல்லாமல் நமது முதல் குடிமகனாரும் “கனவு காணச்” சொல்லி இளைய சமுதாயத்துக்கு அழைப்பு விடுக்கிறார். ஏனிந்த முரண்பாடு! கொஞ்சம் யோசிப்போம். யோசிக்கத் தொடங்கினால் நம்முள் நிறைய கேள்விகள் முளைப்பதை உணரலாம்.

கனவென்றால் என்ன? அல்லது கனவென்று நம் முன்னோடிகள் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்? கனவென்பது உறக்கத்தில் தானே வருவதா? அல்லது கனவு வரவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டே உறக்கத்திற்குள் நுழைவதா? அல்லது விழித்துக்கொண்டே காண்பதா? அப்படி கண்டால் அது பகற்கனவு ஆகிவிடாதா? பகற்கனவு பலிக்குமா? பலிக்காதா?

கனவைப் பற்றிப் பலரும் பல விதமாகக் கூறுவதைக்கேட்டு பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவாநாம்? இப்போது நாம் எதைக் கனவென்று எடுத்துக்கொள்ளுவது? கனவு - வண்ணமயாக வருவதில்லை; அது கறுப்பு வெள்ளையில்தான் இருக்கும் என்கிறார்கள் சிலர்.

கற்பனை செய்து பார்ப்பதையே சிலர் கனவு என்றும் குறிப்பிடக் கேள்விப் படுகிறார்கள்... மனத்தின் நிறைவேறாத ஆசைகளை கனவுகளாக உருவெடுப்பதாகப் பலரும் கூறுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலர், மனத்தில் உள்ள பலவீனங்கள் அதாவது அச்சம், (பயம்) ஐயம். தயக்கம், எதிர்பார்ப்புகள், அதாவது ஏக்கங்கள் போன்றவை - ஏதோ ஒரு வடிவாக ஏதோஒரு கணத்தில் - ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் - தலை தூக்குவதாகக் கூறுகிறார்கள்.

புனை பிடிப்பவர்களுக்கு
மெகா பரிசு...
பரிசு... 25

சிலர் கனவுகளை வெறும் பிரம்மைகள் என்கிறார்கள். வேறுசிலர், கனவுகளை, இளமைக்காலத்துக்கு மட்டுமே சொந்தமானவை என்றும் கூறித் திரிகிறார்கள். அதிகாலைக் கனவுகள் பலித்துவிடும் - என்னும் ஐதீகமும் இங்கு இல்லாமலில்லை.

எனக்கு வந்துபோன சில கனவுகளில் பெரும்பாலும் - இயலாமையைப் போன்ற ஒரு உணர்வை நான் பெற்றிருக்கிறேன். திருடன் வருவது தெரியும் ஆனால் நம்மால் அவனை எட்டிப்பிடிக்க முடியாத தூரத்தில் ஓடிக்கொண்டே இருப்பான். கண் விழித்துப் பார்க்கையில் ஒருவித ஏமாற்றமே மிச்சமாகும். தேர்வு எழுதுவது போலவும், குறித்த நேரத்திற்குள் நம்மால் எல்லாவற்றையும் எழுதி முடிக்க முடியாமல், நமது தேர்வுத்தாளை பரிசோதகர் பறித்துச்செல்வது போலவும்.

எதற்காகவோ, நாம் அழுவோ, கத்தவோ முயன்று முயன்று தோற்பது போலவும், இறந்து போன நமது முன்னோர் சிலர் நம் வீட்டில் இருப்பது போலவும், ஏதோ ஓரிடம் தீப்பற்றி எரிவது போலவும்.

முகம் தெரியாத யாரோ ஒருவரிடம் காதல் கொண்டிருப்பதைப் போலவும் - எனப் பற்பல காட்சிகள் அரைகுறையாய், நினைவூட்டிப் பார்த்தாலும் தெளிவாகப் புரிபடா வண்ணம் தோன்றிமறைவதை - உணர்கிறோம். இவையெல்லாம் பொதுவாக நாம் தூங்கும்போது நம் மனதுக்குள் தோன்றி மறையும் காட்சிக் கலவைகள். தோன்றிக் கலையும் வெறும் காட்சிக் கலவையைத்தான் நாம் “கனவு” என்கிறோமா? வளரவிருக்கும் “நமது கனவை நனவாக்குவோம்” என்னும் உற்சாகமிக்க இந்தக் தொடரில் ... எது கனவு? எது நனவு? ஏன் கனவு ஏன் நனவு? எப்படி கனவு காண்பது? அப்படி காணும் கனவை எப்படி நனவாக்குவது? - போன்ற வினாக்களின் அணிவகுப்புகளுக்கான விடைகளை ஒன்றன்பின்/அலசி ஆராய்வோம். இந்த ஆராய்ச்சி, நம் ஒவ்வொருவருள்ளும் - என்னும் சில ஆக்கப்பூர்வமான கனவுகளுக்கு வித்திடுவதோடு - அவற்றை நனவாக்குவதற்கான வல்லமையை நமக்கு வழங்குவதாகவும் அமையும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயம் தேவையில்லை. அன்பு நெஞ்சங்களே ... வரும் மாதம் வரும்வரை, கனவைப் பற்றிய சிந்தனைகளில் மூழ்கி- முத்தெடுத்து வாருங்கள். நானும் வருகிறேன்.